

en positiv virkning af forslaget, når vi har ændret disse tidsfrister.

Jeg tror, det er en stor lykke for de ældre borgere, som vi her har nævnt, som kan få en repatrieringsbistand over et vist åremål. Jeg skal ikke – som jeg sagde før – kunne sige på forhånd, hvor meget det kan give, men det er i hvert fald noget af det, som jeg har hørt at man har efterlyst fra nogle af de borgeres side.

Hele diskussionen om 3 år og 7 år, som vi havde her i juni sidste år, synes jeg ikke jeg vil deltage i, for det er jo en gang slået fast, men jeg vil dog gerne understrege, at hvis man kender den nye integrationslov, så er det jo ikke en automatisk 3-års-grænse. Det er kun på nærmere angivne betingelser i det nye integrationsforslag, at vi i dag har de 3 år, som så bygger oven på, at man har opholdt sig her i landet under en asylperiode, som jo desværre somme tider kan være længere, end godt er.

Jeg må også nok sige, at jeg synes, det er meget trist at høre den måde, hvorpå man manipulerer med tal, sådan som det kom fra fru Pia Kjærsgaard, hvor asylansøgetallet – ansøgetallet – inden der er taget stilling, lægges sammen med familiesammenføringstallet, hvoraf halvdelen af de familiesammenførte er danske statsborgere, der bliver gift med nordiske eller EU-borgere – altså i det hele taget denne manipulation med tal! Og det gøres vel kun for at forskrække nogle mennesker, tror jeg. Altså jeg synes, det er så trist at sidde og høre på.

Jeg er helt parat til ud over de mange spørgsmål, jeg en gang har svaret på til fru Pia Kjærsgaard, til at svare på alle andre spørgsmål. Det er der ikke noget i vejen for. Men jeg kan blive lidt nervøs, når tal, vi sender ud, misbruges og dermed bruges som en kampagne imod noget, som drejer sig om, at mennesker, som er her i landet, nu selv frivilligt med vores hjælp forsøger at komme tilbage til deres hjemland; altså med nogle særlige ordninger, som jeg er meget glad for at alle har støttet som værende rigtige. Det gælder, hvad enten det er på sundhedsområdet, det er på materielle områder, eller det er på forsørgelsesområdet. Det synes jeg er en meget fin konklusion at høre her i Folketinget i dag.

Jeg ved ikke, om jeg skal være særlig forbavset over fru Pernille Frahms ros, men jeg er selvfølgelig altid glad for at få ros. Det kan da ikke nægtes. Jeg har så ikke helt forståelse for,

at de andre ting, som kan være et problem i andre sager, skulle drages frem ved denne lejlighed, men jeg vil dog gerne sige, at jeg – hvis jeg må sige det her – er lige så meget optaget af, at asylansøgere får arbejde her i landet, i hvert fald får mulighed for at arbejde på en eller anden måde – det har vi drøftet tidligere – men særligt er jeg optaget af, at de, der har fået asyl, får et arbejde. Og det skal vi nok tage nogle initiativer til fra regeringens side.

Jeg tror, at jeg kan slutte. Jeg har sagt det med, at det er et regneeksempel, som hr. Arne Melchior var inde på. Ja, jeg tror faktisk, jeg har været inde på det hele. Der er også det bureaukratiske i øvrigt. Det var jeg ved at glemme. Hvis der er noget bureaukratisk omkring forskellige projekter eller lignende, som hr. Søren Søndergaard var inde på, så lad os se på det.

Jeg er også glad for meldingen om, at man skal se på, om de lande, man kommer tilbage til, er i en sådan forfatning, at det er muligt. Det er faktisk en ny holdning, som jeg fra visse sider her i Folketinget hidtil har forstået man ikke så gerne må tale om. Det glæder mig meget. Jeg ved, at den svenske regering er stærkt på vej med noget lignende. Så det vil jeg også gerne se positivt på.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, at ministeren selv kunne dokumentere, hvorfor jeg ikke havde lyst til at stille sådan særlig specifikke spørgsmål til ministeren, for ministeren kom med den udtalelse heroppe fra, at jeg bare er ude på at forskrække nogle mennesker. Men det er der faktisk slet, slet ingen grund til i denne her debat. Hvis der er nogen, der indimellem – synes jeg – har villet forskrække nogle mennesker, så var det en borgmester fra Århus, der hed Thorkild Simonsen, men det blev drastisk ændret, da borgmesteren blev indenrigsminister.

De tal, som ministeren omtalte i forbindelse med familiesammenføringer, er heller ikke korrekte, men jeg vil i forbindelse med det her forslag igennem Folketingets Retsudvalg bede om at få de tal sendt ud, så vi får dem med i behandlingen, for det ministeren sagde var ikke korrekt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.